

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

י"ש-כח לכל האורחים שליט"א, אשר, הרגש
החסידי שלהם האיר בהם בגילוי ובא לידי פועל
ממש, לקיים את הילך לך מארצך גו" כדי להיות
בד' אמותיו של נשיא הדור במשך הזמן ד"הקהל"
ראה עמוד 11

ערב שבת קודש פ' תצא, י"ב אלול
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שעז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
החתן הת' שלמה שיחי'
והכלה מרת חנה רבקה תחי'
הרשקופ
לרגל נישואיהם בשעטומ"צ
ביום ג', ח"י מנחם-אב, הי' תהא שנת אראנו סגולות
ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"
*
נדפס ע"י הוריהם
הרה"ת ר' אליעזר ליפא וזוגתו מרת בילא חי' שיחיו הרשקופ
הרה"ת ר' חיים יוסף וזוגתו מרת חוה לאה שיחיו גולדברג

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

כתי"ק - פרסום ראשון

כס"ד, משיח ת"ו אלול ה'תשל"ז.

א. היינטיקן ח"י אלול ווערט שמונים שנה זינט די התייסדות פון ישיבת תומכי חסידיס¹. און וויבאלד אז "שמונים שנה" ווייזט אויף גבורות, כס"ש² וואס בגבורות שמונים שנה" - איז פארשטאנדיק, אז פון איצטער אן דארף מען פוסיך זיין אין אלע ענינים פון דער ישיבה, אין אן אופן פון הגבולות³. דאס הייסט, אז נוסף צו דער הוספה וואס עס דארף צוקולען (אין אלע ענינים פון דער ישיבה) בכל שנה ושנה, וכהציווי⁴ "מעלין בקודש" - איז מצד דערויף וואס בשנה זו האט מען דערגרייכט צום גיל פון "גבורות", דארף מען איצט פוסיך זיין ביזער שאת וביתר עז, אז איז אן אופן פון הגבולות.

ב"ה

3 דבר מלכות

הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח / משיחת ש"פ תצא ה'תשמ"ח

8 זמן הגאולה

המענה לטענותיהם של "קנקן חדש" ו"קנקן ישן" / הזמן הנוכחי באור הגאולה

12 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק מ"ז מתוך יומן תש"מ / מיום ג', י"ד אלול - עד אחרי יום ה', ט"ז אלול

14 כתי"ק - פרסום ראשון

סדר התייסדות תומכי תמימים / צילום מיוחד מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ לשיחת ח"י אלול ה'תשל"ז

(1) בשנת תרנ"ד - התייסדות ה'תשל"ז אלול, כ"ט אלול, הגבולות... (אין אופן פון הגבולות)
 (2) ההל"ס ז, יו"ד - (המזון סנה)
 (3) להעיר מסודר עקר החקירות (רמז, סע"א ואילך).
 (4) ברכות (כה, א) וצ"ל משנה לשנה, כיוון שכל שנה חוזר וניעור אותו הענין שהי' בפעם הראשונה - צ"ל אז השתדלות יתירה. הענין
 (5) אור חרץ עליון יותר שלא הי' עדיין מימי עולם (אבה"ק סידר), אור 25 שנת א"י.

1. אזוי ווי דבר של קדושה לא זי מקומן, איז מובן, אז יעדער איינער וואס האט נאך אפאל בעלערנט אין חומשי חסידים, אפילו אויב ער מיינט אז ער איז שוין "ארויס" פון דער אגא ישיבה - איז ער א תלמיד פון חומשי חסידים במשך כל ימי חייו.

צילום ג' - קטע מסיום השיחה:

אזוי ווי דבר של קדושה לא זי ממקומו, איז מובן, אז יעדער איינער וואָס האָט אָמאַל געלערנט אין תומכי תמימים, ואפילו א תלמיד באופן דבר בי רב דחד יומא, אפילו אויב ער מיינט אז ער איז שוין "ארויס" פון דער ישיבה - איז ער א תלמיד פון תומכי תמימים במשך כל ימי חייו.

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

סדר התייסדות תומכי תמימים

לקראת יום ב' ט"ו אלול שבו ימלאו 104 שנה להתייסדות ישיבת תומכי תמימים, ויום ה' ח"י אלול (יום התחלת הלימוד בישיבה), אנו מביאים בזאת ג' צילומים מיוחדים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטעים משיחת ח"י אלול תשל"ז – בו מפרט את סדר המאורעות בחודש אלול תרנ"ז כאשר נתייסדה הישיבה

(הקטע כולו נדפס בלקו"ש חי"ד ע' 310 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א' – קטע מתחילת השיחה:

היינטיקן ח"י אלול ווערט שמונים שנה זינט די התייסדות פון ישיבת תומכי תמימים¹. און וויבאלד אז "שמונים שנה" ווייזט אויף גבורות, כמ"ש² "ואם בגבורות שמונים שנה" – איז פארשטאנדיק, אז פון איצטער אָן דארף מען מוסיף זיין אין אלע ענינים פון דער ישיבה, אין אן אופן פון תגבורת³.

דאָס הייסט, אז נוסף אויף דער הוספה וואָס עס דארף צוקומען (אין אלע ענינים פון דער ישיבה) בכל שנה ושנה, וכחציווי⁴ "מעלין בקודש" – איז מצד דערויף וואָס בשנה זו האָט מען דערגרייכט צום גיל פון "גבורות", דארף מען איצט מוסיף זיין ביתר שאת וביתר עז, אין אן אופן פון תגבורת.

צילום ב' – הערות על הקטע הנ"ל:

(1) בשנת תרנ"ז. – ראה בפרטיות סה"ש תש"א ע' 5-104. התמים ח"א ע' כד (אסיפה ע"ד התייסדות ה' ביום ט"ו אלול, בחירת תלמידים בטו"ב באלול, ההכרזה ברבים והתחלת הלימוד בנגלה ודא"ח ה' ביום ד' ח"י אלול).

(2) תהלים צ, יו"ד (אבות ספ"ה).

(3) להעיר מסודר שער התקיעות (רמז, סע"א ואילך).

(4) ברכות (כה, א) שהעלי' באופן מיוחד משנה לשנה, כיון שבכל שנה חוזר וניעור אותנו הענין שהי' בפעם הראשונה – שלכן, צ"ל אז השתדלות יתירה. ולהעיר שבכל שנה נתחדש ויורד "אור חדש עליון יותר שלא ה' עדיין מימי עולם" (אגה"ק סי"ד), שאור זה נמשך אח"כ בכל ימות ועיני השנה.

המשך הפענוח בסוף עמוד הבא.

הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח

מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וה"שטורעם" להביא את המשיח – עברו כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא...
 ● נשאלת השאלה: מה עוד לעשות שלא עשו עדיין?!... ● ויש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא – עבודת השמחה הרצוי' בשביל להביא את המשיח ● ואדרבה – ינסו ויווכחו!! ● משיחות ש"פ תצא, י"ד אלול, ה'תשמ"ח – מוגה*

את הקץ², כידוע בדברי ימי ישראל;

אבל אעפ"כ, אין זה מגיע לה"שטורעם" ע"ד ביאת המשיח שהתחיל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהכרזתו הידועה ב"קול קורא" שנדפס בשעתו (לפני יותר מארבעים שנה) ב"הקריאה והקדושה"³ – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"⁴ – לאלתר דייקא, תיכף ומיד ממש,

ובהדגשה – שאין זה דחיקת הקץ כלל, כי אם, מפני שכבר הגיע זמנה של הגאולה, כאמרו כמ"פ שכבר נסתיימה כל העבודה, ולא

א. בהמשך לזה באה הצעה ובקשה מיוחדת – (הוסיף ענין ה) שמחה כדי להביא את משיח צדקנו והגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש.

ובהקדמה:

במשך כל הדורות דזמן הגלות ציפו בני"ה להתפללו בכל יום ויום לביאת המשיח, ועאכו"כ צדיקי ונשיאי ישראל שאצלם היתה התשוקה והגעגועים כו' לביאת המשיח בתוקף הכי גדול, וכמה מהם מסרו נפשם לדחוק הקץ¹ (למרות האזהרה שלא לדחוק

(3) סיון-תמוז תש"א. אלול תש"ב (נדפסו באג"ק שלו ח"ה איתמו. איתנה. א"תפ. ח"ו א'תתסז).

(4) להעיר, שעיקר ההכרזה היתה על הגאולה, ובכמה מקומות ב"קול קורא" נזכר רק "לאלתר לגאולה", וה"לאלתר לתשובה" הוא הכנה להגאולה. ובלשון הרמב"ם (הל' תשובה פ"ז ח"ה): הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותו ומיד הן נגאלין.

(* הערת המו"ל: השיחה במלואה נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 629 ואילך. בי' צילומים נדירים ומיוחדים מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על חלק מסעיף ב' ועל סעיפים ג-ד משיחה זו נדפסו בגליונות "יחי המלך": ק ע' 36, קטז ע' 18.

(1) כמו, ר' יוסף דילוריינו. ועוד. וי"א החוזה דלובלין.
 (2) ראה כתובות קיא, רע"א ובפרש"י. - ולהעיר שהצורך באזהרה זו מדגיש גודל תשוקתם של ישראל להגאולה, עד כדי כך, שצריך להזהירם שלא ידחקו את הקץ.

נותר אלא "לצחצח הכפתורים"⁵, ולהמתין לביאת המשיח.

ובפרטיות יותר:

במשך הדורות שלפנ"ז, כו"כ דורות, נעשו פעולות מיוחדות כדי להביא את משיח צדקנו, כולל ובמיוחד - גילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט⁶, כמ"ש באגה"ק דהבעש"ט⁷ המענה דמלך המשיח על שאלתו של הבעש"ט "אימתי אתי מר" - "כשיפוצו מעינותיך חוצה".

ובפרט לאחר גילוי תורת חסידות חב"ד ע"י רבינו הזקן⁶, באופן של הבנה והשגה בחב"ד שבנפש, "יתפרנסון"⁸, היינו, לא רק באופן של טיפה בלבד,

ולהעיר, אשר, להיותה "טיפה" ד"מעייני", הרי מטהרת בכל שהוא⁹,

אלא באופן של הרחבה והתפשטות והפצה

(שמי המעיין נעשו בריבוי גדול כל כך עד שנעשה נהר רחובות הנהר), וכהמשל הידוע¹⁰ דשחיקת האבן היקרה שבכתר המלך לחלקים קטנים ביותר עד שיוכלו לערבה במים ולשפוך לתוך פיו של בן המלך כדי להציל את חייו.

ומדור לדור הולך וניתוסף בהפצת המעינות חוצה ע"י רבותינו נשיאנו, ועד לדורנו זה, אשר, ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו התחיל הענין דהפצת המעינות חוצה באופן שבאין ערוך לגמרי¹¹ - להפיץ המעינות עצמם בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל, עד לחוצה שאין חוצה מחוץ הימנו, כולל ובמיוחד ע"י תרגום והעתקת¹² עניני החסידות (גם הענינים העמוקים כו') בלשונות דאומות העולם, לא רק בלשון אידיש, השפה המדוברת (שבה נאמרו דברי החסידות ע"י הבעש"ט וכו' עד לנשיא דורנו¹³), אלא גם בשבעים לשון דאוה"ע¹⁴.

כיום ההלכה בשו"ע הלי שבת ששכ"ט כו'. לבסוף אמר שהיות ומוכרחים להציל יהודים בכל מקום שהם כפי שנפסק בשו"ע הנ"ל, לכן בסיום השיחה (קודם חלוקת הצדקה) יכריזו בקול רם: "כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה בטוב הנראה והנגלה, לכל יהודי ולכל בני ישראל".

בהמשך ביקש כ"ק אד"ש "הצעה ובקשה, בקשה כפולה ובכל לשון של בקשה" - יסדרו כינוסי ילדים וילדות (בנפרד), "הקהליס", בכל העולם לפחות שלשה פעמים בימים הבאים: (1) קודם ר"ה. (2) בעשרת ימי תשובה. (3) בימי חול המועד סוכות, ובהם יעשו את ה"חוט המשולש" דתורה, תפלה וצדקה, ובפרט באה"ק שיערכו כינוסים אלו בכותל המערבי, במערת המכפלה וגם בקבר רחל, זאת בנוסף לכל מקום שניתן לערוך בו כינוס, ולקבל את ההחלטה ע"י "היום הזה", עכ"פ ככל המוקדם.

בסיום השיחה הורה כ"ק אד"ש שלאחרי ההכרזה הנ"ל ("לשנה טובה כו") יאמרו שוב את הפסוקים "שמע ישראל" ו"תורה צוה" ואח"כ יסיימו במצות הצדקה. לאחר שעשו כן, נתן כ"ק אד"ש להמנהלים דהמחנות שי מטבעות של עשר סענט לחלק לכאור"א מהילדים והילדות 2 מטבעות: אי לתת לצדקה, והבי' - לעשות בה כטוב בעיניהם. טרם צאתו צוה כ"ק אד"ש לנגן "ופרצת".

ויק' ג' ט"ו א"ל: בעת שנתן כ"ק אד"ש מטבע לילד כדי לשימו בקופת הצדקה, רץ הילד אח"כ לספר לאמו על-כך שאי נתן לו כסף כו', ובאותו רגע עבר כ"ק אד"ש לידם והראה לילד לאמו על כ"ק אד"ש שזהו הנותן... ואמר לו כ"ק אד"ש: איך אתה יודע?...

ויק' ג' ט"ו א"ל: כשחזר כ"ק אד"ש בערב מביתו התקיימה בחוץ חופה, והורה כ"ק אד"ש לאחר את תפלת ערבית בחצי שעה ושהקהל יצא לחופה.

(5) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.
 (6) שיום הולדתו - ביום הרביעי (שבו נתלו המאורות) ח"י אלול, שמתברך משבת זו.
 (7) נדפסה בכש"ט בתחלתו. ובכ"מ.
 (8) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 136 הערה 35. וש"נ.
 (9) רמב"ם הל' מקוואות פ"ט ה"ח. ומה שצ"ל מים שכל גופו עולה בהם (שם רפ"ד) - הרי, גם טיפה אחת היא כמות מסויימת, ומורכבת מריבוי עצום של חלקים קטנים כו', ולכן, במחשבה עיונית אפשר לצייר שתמשך ותתפשט באופן שיכסה כל גופו (ויש אמורים, שבעקבות התפתחות התעשי' בשנים האחרונות, יתכן שיהי' זה אפשרי גם בפועל, לא רק במחשבה עיונית).
 (10) "התמים" ח"ב ע' מט. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ג ע' שכו ואילך. ועוד.
 (11) ולהעיר, ששלב מיוחד בהפצת המעינות חוצה הי' בעת שמחת הנישואין שלו - התייחסות ישיבת תומכי תמימים ביום א' ט"ו אלול (במוצאי ש"ק זה) בעת "סעודת החופה" שלו (סה"ש תש"א ע' 104), שאז אמר כ"ק אדמו"ר:

"בהתחלה זו בשיבה... הנני מדליק את המאורות שמורנו הבעש"ט והרביים הנחילוננו, למען תקיים ההבטחה של יפוצו מעינותיך חוצה, להחיש את ביאת המשיח" (סה"ש תש"ב ע' 133).
 (12) "העתקה" - גם מלשון העתקה והבדלה, היינו, שנעתיק ממקומו ויורד למטה, וכ"ה בנדו"ד, שהתרגום בלשונות של אוה"ע הו"ע של ירידה גדולה כו' (ראה מסכת סופרים פ"א ה"ז), ואעפ"כ, צוה כ"ק מו"ח אדמו"ר לתרגם ולהעתיק בלשונות דאוה"ע - כדי שיתוסף בהפצת המעינות חוצה, ועי"ז - ביאת מלכא משיחא.
 (13) ראה אגה"ק סכ"ה (קמא, א). וראה קונטרס משיחות ש"פ וישב שנה זו ס"ה.
 (14) ועד כדי כך, שעיי"ז יכולים גם אוה"ע להבין בשלכם ענינים בתורת החסידות (לפי ערכם עכ"פ, שהרי, בודאי אין ביכולתם לבוא לדרגת ההבנה והשגה באופן דידוך נפלא כו' כמו בנינו), כפי שרואים במוחש בדורנו זה. ולהעיר, שעוד בהיותו במדינה היא הורה פעם כ"ק מו"ח אדמו"ר לבאר ענינים בתורת החסידות לפרופסור אינו-יהודי ששאל והתעניין בענינים עמוקים כו'.

ניתן להקדיש מדור שלם לזכות או לע"נ - למשך שנה שלימה!
 פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)

לפניכם פרק מ"ז מ"יומן תש"מ" מיום ג', י"ד אלול - עד אחרי יום ה', ט"ז אלול

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

יפאן תש"א: כשבא כ"ק אדי"ש בבוקר ל-770 פגש את הצלם פריידין שהגיע מאה"ק, והרים כ"ק אדי"ש את ידו הקי ושאלהו: איזה דרישת-שלום הביא עמו מארץ הקודש? הני"ל סיפר לכ"ק אדי"ש שיש לו סרט ארוך מכנס הילדים שהתקיים באה"ק ורצונו להראות זאת לילדים שיחזרו היום ממחנות הקיץ, ואמר לו כ"ק אדי"ש: הילדים יהיו עייפים מכל היום ואולי ידחה זאת לחול המועד.

לקראת תפלת מנחה נתקבצו ובאו ל-770 ילדי מחנות הקיץ של "גן ישראל" ו"אמונה" שיחיו אשר חזרו היום לבתיהם, וכ"ק אדי"ש התפלל עמהם תפלת מנחה.

אחרי התפלה דיברו מנהלי המחנות, וכשאי מהם דיבר על פעולותיו של כ"ק אדי"ש וריבוי המאמרי חסידות וכו' עשה כ"ק אדי"ש בידו הקי תנועה של ביטול.

אחרי שאמרו הילדים את הי"ב פסוקים ומאמרי חז"ל, דיבר כ"ק אדי"ש בפניהם שיחה ארוכה (חלקה הגדול הוגה ע"י כ"ק אדי"ש ונדפס בלקו"ש חכ"ד ע' 301 ואילך).

בתוך השיחה דיבר כ"ק אדי"ש הרבה על המצב באה"ק בכאב ובחריפות (ראה שיחוי"ק תשי"מ ח"ג ע' 997 ואילך), והדגיש כמ"פ כי הדרך היחידה להגיע לשלום אמיתי היא ע"י

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי ביני").

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

ב. אמנם, במשך כל הדורות (גם בהתחלת זמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) היתה עיקר ההדגשה על הפעולה **דהפצת המעיינות חוצה**, ולא (כל כך) על הבאת המשיח - אף שבכללות ה' ידוע שהפצת המעיינות חוצה פועלת ביאת המשיח, ומזמן לזמן (ובפרט בהתוועדויות ד"ט כסלו, וכיו"ב) היו מזכירים ומדברים על ענין זה.

משא"כ כשהגיע הזמן שבו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו **בהכרזה** "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה" - ומוסיף והולך ועד עצם היום הזה, ע"פ ציווי הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, מה להלן עומד ומשמש אף כאן כו"מ¹⁵ - ההדגשה על **הבאת הגאולה**, ועד שכל פעולה ד"מעשינו ועבודתינו"¹⁶ (כולל בנוגע להפצת המעיינות חוצה) חדורה בכוונה - **להביא את משיח צדקנו**, מתוך ידיעה שזהו תפקידו המיוחד של דורנו זה - **להביא את הגאולה**.

אמנם, מאז ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וה"שטורעם" להביא את המשיח - עברו כבר עשרות שנים, ומשיח צדקנו עדיין לא בא...

ואין הסבר על זה:

אמחז"ל "כלו כל הקיצין"¹⁷, והכריז נשיא דורנו **בקול קורא לאלתר לגאולה**, ומה ש"אין הדבר תלוי אלא בתשובה"¹⁸ - הרי בודאי שכבר עשו תשובה, שכן, ע"י הרהור תשובה

אחד נעשה צדיק גמור¹⁸, ואין לך אדם מישראל שלא הרהר כו"כ הרהורי תשובה.

ועאכ"ו בעמדנו לאחרי ר"ח אלול שבו התחילו לברך איש את רעהו בברכת השנה¹⁹, כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, בנוגע לשנת תשמ"ט, שסימנה "תשמט ידך"²⁰, שהקב"ה משמט כל החובות דבנ"י (אפילו אם נשאר חובות ח"ו), ואינו מזכיר מאומה אודותם, הרי בודאי שענין התשובה כבר ישנו.

תהלים דוד מלכא משיחא - אמרו כבר בשופי הכי גדול; התוועדויות - ערכו לרוב; בהפצת המעיינות - עוסקים כבר מהבעש"ט, יותר ממשך שבעה דורות, וכבר פעלו בריבוי גדול ועצום. ואפילו את"ל שיכולים לפעול עוד יותר - הרי לעשות "כמצות רצונך"²¹, רצונו של הקב"ה בשלימות, ה"ז אפשרי רק **שם** (בביהמ"ק, לעת"ל)! ומה גם ש"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"²². ואדרבה: מצד רצונו של הקב"ה בשלימות העבודה - ה"ז טעם נוסף לזרז ביאת משיח צדקנו והגאולה השלימה, שאז, תהי' עבודתם של ישראל "כמצות רצונך", בתכלית השלימות!...

וא"כ, נשאלת השאלה: מה עוד לעשות שלא עשו עדיין!?!...

ג. ויש לומר, שהדבר שעדיין לא עשו בשביל להביא את המשיח הוא - **עבודת השמחה הרצו' בשביל להביא את המשיח:**

משיחות ש"פ ראה סי"ב.

(20) ל' הכ' - ראה טו, ג. וראה קונטרס הנ"ל הערה 103.

(21) ראה תו"ח ר"פ יוחי. המשך וככה תרל"ז פי"ז ואילך.

ועוד.

(22) תנחומא נשא יא. במדב"ר פי"ב, ג.

(15) סוטה יג, ב.

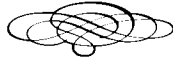
(16) תניא רפ"ז.

(17) סנהדרין צז, ב.

(18) קידושין מט, ב (ע"פ גירסת האור זרוע סק"ב).

(19) ראה מטה אפרים או"ח סתקפ"א ס"ט. וראה קונטרס

שמו שם" – אזי מודגש עוד יותר ענינו המיוחד דשה במרחשון, סיום וגמר העלי' לרגל. (משיחת ש"פ נח, ו' מ"ח ה'תשמ"ז - מוגה)

האיר בהם הרגש החסידי

ענין נוסף שבקשתי שיפרסמוהו - בקשר ובשייכות לשבעה במרחשון:

א) נתינת יישר-כח לכל האורחים שליט"א, אשר, הרגש החסידי שלהם האיר בהם בגילוי ובה לידי פועל ממש, לקיים את ה"לך לך מארצך גו" כדי להיות בד' אמותיו (בית-כנסת ובית-מדרש) של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, במשך הזמן ד"הקהל", "הקהל את העם האנשים הנשים והטף" (חג הסוכות) - עכ"פ שעה אחת או יום אחד, ועאכו"כ אלה שהיו כל משך חג הסוכות, ובמיוחד - גם המשכו עד שבעה במרחשון. (משיחת ש"פ לך-לך ה'תשמ"ח - מוגה)

גודל הרחמנות על אלו שלא באו ל-770

ישנם אמנם כאלו שלא באו, אלא נשאר לשת ב"חור" שלהם (אעבליבן יצן בא זין אין קאטון"), בדמיינם לעצמם שיושבים בארמון המלך... וכך "העבירו" ("אפגעשמאכטעט") את כל משך "זמן שמחתנו".

הסיבה לכך שיכול להיות מצב זה (לשבת ב"חור" ולחשוב שנמצאים ב"ארמון המלך") היא – חשכת הגלות, אבל, מה שייך חושך הגלות לאלו השייכים לנשיא דורנו, שמכריז שכבר סיימו כל העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"!!...

ומובן גודל הרחמנות עליהם, ובמילא, גדול יותר הצורך לעודדם כו' שלא יפלו ברוחם כו', ואדרבה – שיהי' אצלם הענין ד"כפלים לתושי".

ובכל אופן – כל זה שייך לצד השמאלי, אבל העיקר הוא מה שנעשה בצד הימני, כאמור, להביע יישר-כח לכל האורחים כו'.

(משיחת ה"ל - בלתי מוגה)

אבל, יש להדגיש את השמחה עצמה, היינו, לא (רק) הענינים המביאים את השמחה, אלא השמחה עצמה – והשמחה תביא את המשיח].

ומכיון שכן, הרי, הדרך להביא את המשיח היא – לכאורה, ולא רק לכאורה, אלא כ"ה מסקנת הענין²⁹ – ע"י הוספה בשמחה, שמחה בטוהרה, שמחה שתומ"י תביא את משיח צדקנו.

ד. אמנם, עפ"י מתעוררת השאלה לאיך גיסא: היתכן שבמשך כל הדורות לא השתדלו להביא את המשיח ע"י שמחה, גם לא לאחרי הכרזת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"!!

והגע עצמך: הרי עשו כל מה שניתן לעשות כדי להביא את המשיח, עד לשחיקת האבן היקרה שבכתר המלך כו' כדי לשפוך לתוך פיו של בן המלך, ועד כדי כך, שפיזרו והפיצו האבן היקרה דכתר המלך בשבעים לשון, ועד שיוכל לבוא אפילו לאינו-יהודי... ואעפ"כ, לא השתדלו להביא את המשיח ע"י שמחה!

וי"ל הביאור בזה - בפשוטות - שכשנמצאים בחושך כפול ומכופל דהגלות, שכל בני נמצאים בגלות, ו"שכינתא בגלותא"³⁰, הרי מובן, שמצד גודל צער הגלות

נוסף לכך ששמחה פורצת כל הגדרים, גם גדרי הגלות, יש בשמחה סגולה מיוחדת להביא את הגאולה - כמבואר בהמשך שמח תשמח הנ"ל²³ ש"שמחת לבו"²⁴ שהיתה בבנין ביהמ"ק הא' והב' לא היתה שמחה שלימה, ועיקר השמחה תהי' בביהמ"ק העתידי בגאולה העתידה, ש"אז תהי' השמחה בבחי' א"ס עצמותו ומהותו בבחי' שמחה עצמית ממש", וממשיך לבאר²⁵, ששמחה העצמית זו מעוררים ע"י שמחה של מצוה, שהשמחה של המצוה מגעת למעלה יותר מהמצוה עצמה, ועל ידה דוקא מעוררים השמחה העצמית דלעתיד לבוא.

ואף שבודאי היתה שמחה של מצוה בכל הדורות שלפנ"ז, שהרי שמחה של מצוה הו"ע עיקרי בעבודה, כמ"ש "עבדו את ה' בשמחה"²⁶, "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"²⁷, ובפרט בבנין ביהמ"ק הנ"ל – מ"מ, בשמחה של מצוה עיקר ההדגשה היא על (אופן) העבודה, שהעבודה צריכה להיות בשמחה, ואילו המדובר כאן אודות השמחה להביא את המשיח הוא – על השמחה כשלעצמה, שמחה בטוהרה, עבודה של שמחה לשם מטרה ותכלית דביאת המשיח.

[מובן וגם פשוט, שאצל יהודי גם שמחה כשלעצמה קשורה עם עבודת ה', עניני התנומ"צ, "פיקודי ה' ישרים משמחי לב"²⁸,

המשך תערי"ב ח"ג ע' א'רסא ואילך. ועוד.

(28) תהלים יט, ט. וראה טור ורמ"א ושו"ע אדה"ז אר"ח סצ"ג ס"ג. טושו"ע שם ר"ס תקנד (מתענית ל, סע"א).

(29) להעיר מהידוע (ראה שד"ח כרך ט' כללי הפוסקים סט"ז אות ח'. וש"נ) שלפעמים משתמשים בלשון "לכאורה" גם בדברי שנשאר למסקנה. וי"ל, שהלשון "לכאורה" (בכ"ף הדמיון) הוא גם למעלויותא, "כאורה", היותו למעלה מאורה.

(30) זח"ג ד, ב. טו, סע"א. עה, סע"א. וראה מגילה כט, א.

(23) סה"מ תרנ"ז ע' רגל. ע' רנב.

(24) שה"ש ג, יא. משנה סוף תענית.

(25) ע' רנב ואילך.

(26) תהלים ק, ב. וראה זח"ג נ, א. ספר העיקרים מ"ג פל"ג (הובאו ונתבארו באוה"ת לתהלים (יהל אור) עה"פ). ובכ"מ.

(27) תבוא כח, מז. וראה רמב"ם הל' לולב בסופן. שער המצות להאריז"ל בהקדמתו. שלה"ס ס"פ תבוא (שפו, א).

תניא פכ"ז. לקו"ת תזריע כ, ג. סידור (עם דא"ח) רפ"א, ד.

כיון שתובעים מכאו"א להתחיל לעסוק בח"י אלול בחיות חדשה בכל עניני יהדות, כולל הפצת המעיינות חוצה – בודאי יש לו את הכחות לכך, ובאם רק יתחיל לעסוק בזה, יראה שיפעל הרבה יותר מכפי שחשב לפעול.

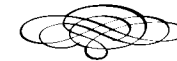
וכפסק הרמב"ם¹⁰, שכל יהודי ע"י מעשה אחד, דיבור אחד או מחשבה אחת, יש בכחו להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה!

שלכן, כאשר יהודי תובע שמישיח יבוא, ועושה כל התלוי בו ב"מעשינו ועבודתינו"¹¹ עתה כדי להביא את משיח – יש בכחו לפעול זאת בפועל, ולהביא לו ולכל העולם כולו תשועה והצלה!

ויתירה מזו: הוא פועל שמליוני יהודים מכל הדורות שלפני-זה, ו"שכינתא בגלותא"¹², יחד עם כל המלאכים שנמצאים למעלה, השרפים, חיות הקודש, אופני הקודש וכל הענינים שרק אפשר לחשב – יוצאים מהגלות!!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

10) הל' תשובה פ"ג ה"ד. 11) תניא רפ"ז. 12) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.

מהי העלי' לרגל כיום

. . ויש להוסיף, שענין זה מודגש עוד יותר – כאשר "עושים גם היום" מעין ודוגמת הענין דעלי' לרגל:

בנוגע לתוכן הענין דעלי' לרגל בעבודה הרוחנית בנפש האדם – מבואר בלקו"ת ש"משחרב ביהמ"ק, הגם שאין אנו יכולים להשתחוות ("עיקר הראי' היא ההשתחוואה שהי' משתחווה ויוצא"), עכ"פ נתפשטה קדושת הארה זו אפס קצהו במקדש מעט, בית-הכנסת ובית-המדרש, ועאכו"כ – ביהכנ"ס וביהמ"ד מיוחדים, וע"ד – של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ואכן "עושים גם היום" – שכמה וכמה עשיריות ומאות מישראל מטלטלים את עצמם ("טלטולי דגברא" וגם "טלטולי דאיתתא") מביתם ומקומם, כדי לשהות במשך מועדי חודש תשרי בד' אמותיו של נשיא דורנו, מעין ודוגמת זוכר לענין דעלי' לרגל בזמן שביהמ"ק הי' קיים.

ומכיון שנמצאים כאן עדיין כמה וכמה שלא מיהרו לחזור לבתיהם מיד לאחר שמח"ת, אלא נשארו גם לששה במרחשון (שבת זה), ורק לאחר כן עומדים לחזור לבתיהם, איש איש למקומו, המקום שהועידה לו ההשגחה העליונה למלא את תפקידו ושליחותו, "לשכן

צדקנו³², שאז תהי' בכל העולם שלימות השמחה, שלכן, ישנו כבר רגש של שמחה בטהרתה (מעין ודוגמת שמחת הגאולה).

והעיקר – שבמקום אריכות הדיבור והשקו"ט כו', יתחילו במעשה בפועל: לצאת בקריאה והכרזה ע"ד הוספה מיוחדת בשמחה כדי להביא את המשיח, ובודאי שע"ז יביאו את המשיח בפועל ממש, ובזריות הכי גדולה, "לא עיכבן כהרף עין"³³,

ואדרבה – ינסו ויוכחו!!

לא שייך שמחה בטהרתה.

אבל אעפ"כ, כיון שסוכ"ס מוכרחים להביא את המשיח - לא נותרה ברירה אלא להביא את המשיח ע"י השמחה, שמחה בטהרתה.

ובנוגע להקושי לפעול רגש של שמחה בטהרתה בחשכת הגלות – הרי, מכיון שמוכרחים להביא את משיח צדקנו, עכצ"ל, שבסוף זמן הגלות ממש – נותנים כחות מיוחדים³¹ שיוכל להיות ענין השמחה בטהרתה, והביאור – ששמחה זו נעשית ע"י התבוננות שתיכף ומיד ממש בא משיח

32) להעיר גם שהתחלת ה"קול קורא" הרביעי דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (אלול תש"ב) הוא: שישו ושמחו בשמחת גאולה! 31) נוסף לכך שמנצלים ה"חוצפא יסג"ו שבעקבות משיחא (ראה סוטה בסופה) לקדושה. 33) מכללתא ופרש"י בא יב, מא.

מדר זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

כרך חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של "יחי המלך" – מגליונות רפ-ישו

למעונינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל

וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים, ומכרך האחרון נותרו כרכים בודדים בלבד המעונינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

המענה לטענותיהם של "קנקן חדש" ו"קנקן ישן"

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

"אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו, יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפילו חדש אין בו" (אבות ד, כ)

א. הוראה בעבודה ממשנה זו:

כאשר מדברים עם אחד הצעיר בשנים שיעסוק בהפצת המעינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר – ביכולתו לטעון שהוא "קנקן חדש", צעיר, ולא הי' בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר – במילא, מה תובעים ממנו ומה כבר יכול לעשות?

– תחילה עליו ללמוד את האל"ף-בי"ת של חסידות, או אל"ף-בי"ת כפשוטו, ובשביל התעסקות בהפצת המעינות מוטב שילכו ל"קנקן ישן" – אלו שהיו בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהם יעסקו בהפצת המעינות חוצה!

ב. אומרים לו – "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו":

אל תסתכל על החיצוניות שאתה אדם צעיר, אלא על מה שנמצא בפנימיות – "יש קנקן חדש מלא ישן": כך – ה"קנקן חדש" – החדירו ("אריינגעשטעלט") את כל מעינות החסידות של נשיא דורנו וכל הרביים, זקניהם וזקני זקניהם, ובמילא, הנך "קנקן חדש מלא ישן": יש לך את המעלה של "ישן" – ענין התוקף, וביחד עם זה יש לך את המעלה של "חדש" – הלהט והמרץ שישנם דוקא אצל צעירים.

במילא, אצלך ישנם הכחות הגדולים ביותר לעסוק בהפצת המעינות חוצה – כיון שיש לך הן המעלה של "ישן" והן המעלה של "חדש".

וללא הבט על כך שהנך אדם צעיר, "חדש", צריך להיות אצלך הענין ד"חטוף ואוכל חטוף ואישתי"¹ – עליך לצאת ולעסוק בהפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז.

ג. כמו-כן, ישנה גם הוראה ממשנה זו למבוגרים בשנים:

(* השיחה נערכה מחדש עם מראי-מקומות בשולי- (1) עירובין נד, א. הגליון.

כאשר תובעים מיהודי מבוגר לעסוק בהפצת המעינות חוצה – ביכולתו לטעון שהוא כבר בבחי' "יין ישן":

כבר עברו 50-60 שנה מאז שלמד ב"תומכי תמימים", ובמילא הוא כבר "ישן": בעבר כבר פעל עם כל ה"שטורעם", ו"נתן מלחמו לדל"² – הוא נתן מיינו לקידוש והבדלה, הן עבור העבודה דעשה טוב (קידוש), והן עבור העבודה דסור מרע (הבדלה), עד שהעמיד פירות ומושפעים, "דאו גידולים שגידלתי"³;

הוא הי' "דשכבה"ג"⁴ – ולשם מה עליו לצאת עכשיו לרחוב ולעסוק בהפצת המעינות חוצה, מוטב שיעשה זאת צעיר שיש לו כחות ומרץ?

ד. אומרים לו – "אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו":

מה אתה מסתכל על ה"פאספארט" שלך ועל מספר שנותיך? – תביט מה יש אצלך בפנים! וכיון שהיום בבוקר כשהתעוררת הפכת להיות "ברי' חדשה"⁵, במילא עליך לעסוק מחדש בכל הענינים של תורה ומצוות, כולל בהפצת המעינות חוצה מחדש, ומה שעשית אתמול ושלשום כו' לא מספיק להיום.

כשם שבכל יום עליו לאכול מחדש ולא די לו במה שאכל אתמול, מאחר שהוא רעב היום, ובכל יום מבקש בתפלה את בקשת צרכיו ליום זה ואינו מסתמך על מה שאתמול התפלל וביקש את צרכיו לאתמול, עד שגם ביום השבת יכול להיות מעין בקשת צרכיו בברכה אחת (שאינה שבח והודאה) – כך גם בנוגע לענינים הרוחניים: כל יום בעת קומו משנתו הוא "ברי' חדשה", וצריך להיות אצלו "יין חדש", כלומר, עליו לעסוק בכל הענינים מחדש.

ה. טוען הוא: הרי בכל זאת הינו "ישן", כוחותיו נחלשים, ומהיכן יקח כח לעסוק בכל הענינים מחדש כפי שעשה זאת בהיותו צעיר?

אומרים לו – "זקוי הי' יחליפו כח"⁶: תחליף את כוחותיך עם כוחותיו של הקב"ה (כפי הפירוש שבזה בספרי מוסר), עי"ז שתתן את ה"כחי ועוצם ידי"⁷ שלך להקב"ה ותגיד לו שיתן לך את הכחות שלו, ובמילא, תוכל לעסוק כמו "חדש" בכל ענינים אלו!

ומה שזו סתירה (שאתה "ישן" ויש בך "חדש") – אזי כל היהדות מלאה בסתירות, החל מעצם קיומו של העם היהודי – כבשה אחת בין שבעים זאבים⁸, וכך גם ענין הפרנסה של כל יהודי, כידוע מה שאדמו"ר המהר"ש – שענינו "מלכתחילה אריבער" – אמר⁹, אשר פרנסתו של יהודי בזמן הזה היא כמו "מן" מהשמים, רק שזה התלבש בלבוש דק.

ו. עד"ז מובן בענינו:

(2) משלי כב, ט. זח"ג קל, א.

(3) ע"פ ל' הגמרא – כתובות מה, א.

(4) ראש כל בני הגולה.

(5) יל"ת שהלים רמז תשב. שו"ע אדה"ז ס"ו ס"א.

(6) יל"ת שהלים רמז תשב. שו"ע אדה"ז ס"ו ס"א.

(7) יל"ת שהלים רמז תשב. שו"ע אדה"ז ס"ו ס"א.

(8) תנחומא תולדות ה. אסת"ר פ"י יא. פס"ר פ"ט ב.

(9) סה"מ תרנ"א ע' קצו. ועוד. וראה בכ"ז שיחת ש"פ בחוקותי ה'תשמ"ו ("יחי המלך" שיא ע' 6 ואילך).

(6) ישע"י מ, לא.

(7) דברים ת, יז.